

Mál nr. 266/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging sveitarfélags.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 5. ágúst 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 28. ágúst 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 9. janúar 2026.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M slasaðist við vinnu sína sem sundlaugarvörður í sundlaug í sveitarfélaginu X hinn 15. desember 2021. Tildrög slyssins hafi verið þau að viðvörunarbjalla fór í gang í innilaug, hljóp M að skjá við enda laugarinnar til að sjá hvað væri í gangi og við það rann hún til á laugarbakkann og hlaut m.a. áverka á mjöðm og bak. Starfslýsing sundlaugarvarða krefjst þess að sá sem sé staðsettur við miðja laug bregðist hratt við, standi upp og hlaupi að skjá við enda laugarinnar. Vegna atviksins hefur M gert kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu X hjá V á þeim grundvelli að slysið megi rekja til saknæms athafnaleysis X sem rekstraraðila og eiganda laugarinnar. Ekki hafi verið gætt að öryggi starfsmanna í samræmi við þær skyldur og kröfur sem vinnuverndarlöggjöfin kveði á um og brotið hafi verið gegn ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Af hálfu V hefur bótaskylda verið hafnað.

M vísar til þess að slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en 27. janúar 2022 og því var það ekki rannsakað af eftirlitinu. Bendir M á skyldu vinnuveitanda til að tilkynna og rannsaka slys, sbr. 79. – 81. gr. laga nr. 46/1980. Í samræmi við dómaframkvæmd verði því að leggja frásögn M til grundvallar niðurstöðu málsins. X beri ríkar skyldur til að tryggja öruggt vinnuumhverfi starfsmanna sinna, en M telur X hafa vanrækt þessar skyldur umrætt sinn og hafi það beinlínis leitt til tjóns hennar. Vinnufyrirkomulagið varðandi skjáinn sé til þess fallið að skapa augljósa og fyrirsjáanlega hættu fyrir starfsmenn. Máli sínu til stuðnings vísar M til ákvæða laga 46/1980 og reglna setta á grundvelli þeirra. Vísar M sérstaklega til reglugerðar nr. 814/2010 um hollustuhætti á sund- og baðstöðum þar sem m.a. sé kveðið á um að gólfefni skuli uppfylla viðeigandi staðla um hálkuviðnám. Telur M að slysið sé bein afleiðing af saknæmu athafnaleysi X, þar sem aðstæður á vinnustað hafi verið óforsvaranlegar og viðeigandi öryggisráðstafanir, svo sem útvegum viðeigandi skóbúnaðar eða hagræðing á vinnuaðstöðu, hafi ekki verið fyrir hendi.

V vísar til þess að neyðarbjölluskjáir séu staðsettir í vaktturni, inni á böðum, í afgreiðslu, í kjöllum og á kaffistofu starfsmanna. Þá séu starfsmenn með talsstöðvar til að eiga samskipti sína á milli. Því hefði sá starfsmaður sem var á vakt í turni ávallt getað séð á skjá og aðrir starfsmenn getað átt samskipti við hann í gegnum talstöð. Eðli málsins samkvæmt verði starfsmenn sundlauga að bregðast við þegar viðvörunarbjalla hringi, en þó jafnframt að sýna aðgæslu og kunna fótum sínum forráð. M hafði starfað hjá sundlauginni í um hálft ár er slysið átti sér stað og hafi því verið kunnug staðarháttum. Fjöldi viðvörunarskilta sé til staðar sem vari við að gólf geti verið hál. Mótmælir V því að flísar sundlaugarinnar séu sérstaklega hálar. Þær séu stamar og slys fátíð. Það sé M að sanna að öll skilyrði bótaábyrgðar séu til staðar. Ekkert hafi komið fram í málinu sem bendi til þess að slysið verði rakið til ófullnægjandi öryggisráðstafana eða saknæmrar vanrækslu af hálfu X.

Í viðbótarathugasemdum sínum mótmælir M málatilbúnaði V og telur það leiða af eðli máls að sá starfsmaður sem sérstaklega sé að sinna vöktun á innilaug, verði að fylgja þeim verkferlum sem honum beri að fara eftir til þess að geta með sem bestum hætti gætt að og tryggt öryggi þeirra sem í sundlauginni séu. Það sé ekki í samræmi við þjálfun M að ganga rólega að slíkum skjá til að kanna tilkynningu eða sleppa því að kanna hvaða skilaboð væru á skjánum og eiga þess í stað í talstöðvarsamskiptum vegna slíkra boða. Unnt hefði verði að koma í veg fyrir hættuna með því að hafa skjáinn við vaktstæði starfsmannsins svo hann þyrfti ekki í hvert sinn að fara yfir sundlaugarbakkann vegna skyndilegra útkalla.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Það hvílir á M að sýna fram á að svo hafi verið. Í málskoti er því haldið fram að slys M hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins og því beri X hallann af sönnunarskorti í málinu. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Í fyrirbyggjandi matsgerð, dags. 26. maí 2023, er haft eftir M að hún hafi haldið áfram störfum eftir slysið. Var ekki talið að um tímabundna óvinnufærni hefði verið að ræða. Er það í samræmi við önnur gögn. Verður því ekki talið að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins með þeim hætti að það hafi áhrif á almennar reglur um sönnunarbyrði. Af hálfu M er byggt á því að vinnufyrirkomulag og aðstæður við innilaug hafi verið ófullnægjandi og leitt til slyssins. V mótmælir og bendir á að neyðarbjölluskjái séu á fleiri stöðum, starfsmenn hafi talstöðvar og að flísar séu stamar og slys fátíð. M hafði starfað hjá X í hálf ári og verið kunnug aðstæðum. Engin gögn liggja fyrir sem sýna að laugarbakinn hafi verið óhæfilega háll eða ekki uppfyllt kröfur reglugerðar nr. 814/2010. Þá hefur M ekki sýnt fram á að staðsetning skjásins eða skipulag vinnunnar hafi verið óforsvaranlegt eða í andstöðu við reglur um vinnuvernd. Ekkert bendir til þess að X hafi vanrækt að tryggja eðlilegt öryggi starfsmanna eða að atvikinu megi rekja til saknæmrar háttsemi. Er því ekki sýnt fram á að umrætt atvik verði rakið til sakar X eða aðila sem það ber ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 27. janúar 2026
rafrænt undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir